

TEREMTETT VILÁG



Mit is kell bizonyítani?

Mit jelent a teremtett világ?

Összhang

Minden forma mögött ÉLET van! Jelenkori világunkat a formák (az anyag) határozzák meg, nem a mögöttük meghúzódó ÉLET. A formákhoz viszonyulunk gondolatformáinkkal. A formák mögött jelen lévő ÉLET azonban EGY. Nem viszonylagos, nem minősített és nem minősít. VAN.

Mit is kell bizonyítani?

Minden egy.

Ez egy tézis...

Gondolkodásunkban keressük ennek a bizonyítékait, és most már a tudomány is kezd errefelé haladni. De hogy is van ez? Miért ezt kell bizonyítanunk, miért nem ez a nyilvánvaló? Hiszen ha a dolgok mélyére néznénk, ezt látnánk. Mi azonban egy olyan világot építünk, amely az elkülönülésre, a leválasztásra épül, és amelynek a középpontjában én állok, az egy-én és nem az egy-ség. Minden kiindulási pontja ez.

(Az alap egy gondolatforma, az én. És persze az ehhez kapcsolódó birtoklás gondolatformája – az én életem, az én pénzem, az én autóm, az én vagyonom, az én családom, az én munkám, az én tudásom, az én barátom, az én feleségem, az én férjem, az én gyerekem, az én akaratom...)

Egy fantomvilágot építettünk és építünk folyamatosan, ami nem az alapigazságra épül, hanem egy általunk kitalált alapra. Fordítsuk meg a dolgot! Nézzük meg, mi a valódi alap. Nincs egyedülálló dolog a Földön. Soha semmilyen körülmények között nem vagyunk függetlenek egymástól, a környezetunktől, a természettől. Nincs olyan élethelyzet, amiben egyedül állnánk, amikor valaki vagy valami ne hatna, vagy hatott volna ránk.

Minden mindennel összefügg. Ha nem ezt látjuk, és ezt kell bizonyítani, vakok vagyunk.

Mit jelent a teremtett világ?

A kérdésre – e szemlélet szerint – két megközelítésből lehet válaszolni. Az egyik az a világ, ami maga a csoda: az ÉLET, ami a lehetőséget adja és kibontásra vár. Mi, emberek azt a hatalmas ajándékot kaptuk, kapjuk, hogy ezt az EGY ÉLET-et megnyilváníthassuk, testet öltötté tegyük.

A másik az anyag és a formák jelenlegi világa, az, amit mi, emberek teremtettünk és teremtünk. Ez a kettő nem ellentétes egymással. A második része az elsőnek, és azt mutatja meg, KÉP-ezi le, hogy mit kezdtünk, kezdünk annak a lehetőségével, amit kaptunk – a „társteremtés” csodájával. Jelenleg még ez utóbbival azonosítjuk az ÉLET-et, vagyis ma ezt nevezzük életünknek, az életnek.

Összhang

Ahhoz, hogy összhangról beszélhessünk, nem lehet megfélekedni a káoszról. Az utóbbiban élünk és az előbbire vágyunk. Ilyenek a kapcsolataink, az ügyeink, a mindennapjaink. Ráadásul, ha a dolog mélyére megyünk, rá kell jönnünk, hogy jelen káoszunkat mi magunk okoztuk, okozzuk. Miért van ez így?

Mi kell ahhoz, hogy a káoszból összhang legyen?